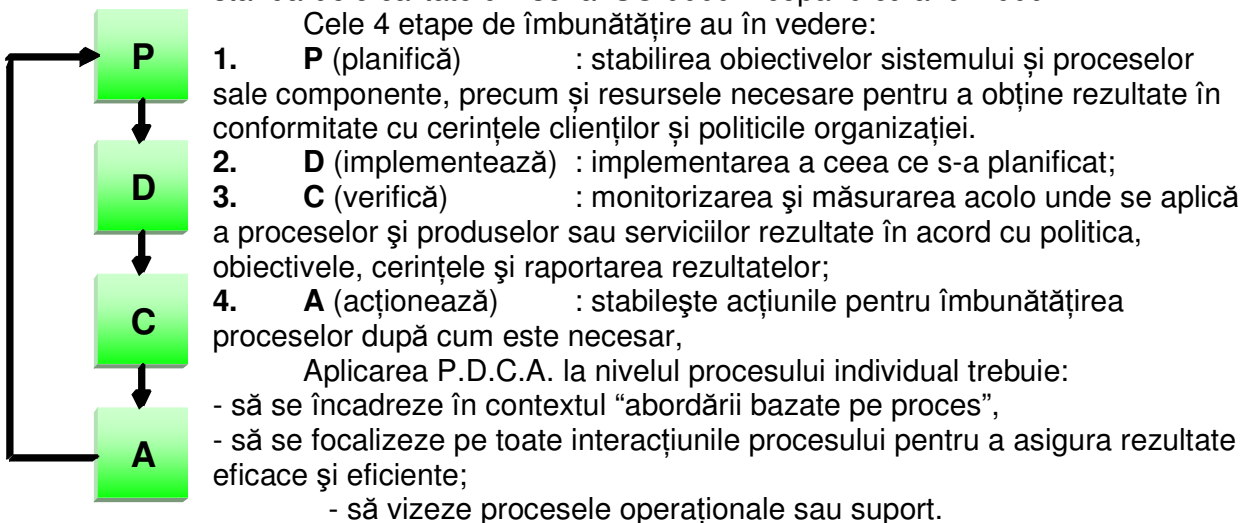

PDCA-ul țăranului roman!

Motto: *Eu vreau să sculptez forme care pot da bucurie oamenilor și ce altceva poate însemna "bucurie", dacă nu îndumnezeirea, adică armonia trăită pe toate planurile!*
Constantin Brâncuși

P.D.C.A. (plan – do – check – act), reprezintă o metodă, metodologie de îmbunătățire și îmbunătățire continuă elaborată de E. W. Deming în anii 60 ai secolului trecut, preluată de standardele calitate din seria ISO 9000 începând cu anul 2000.

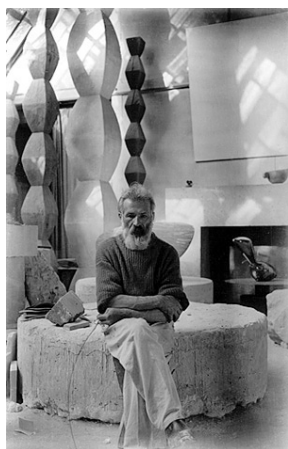
Cele 4 etape de îmbunătățire au în vedere:

P.D.C.A. se aplica la nivel de:

- Sistem de management;
- Proces operațional sau suport în ceea ce privește operarea și controlul acestuia.

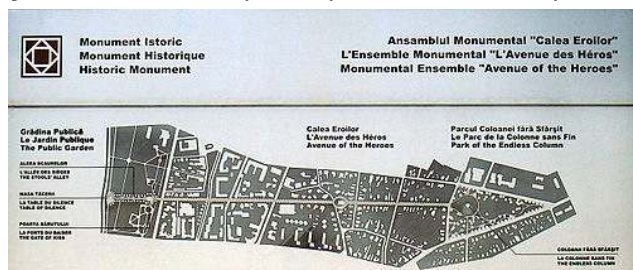
Ansamblul sculptural de la Tg. Jiu a fost realizat de Constantin Brâncuși între anii 1937-1938 la comanda Ligii femeilor gorjene condusă de Arethia Tătărescu soția fostului prim ministru al României, Gheorghe Tătărăscu (prim ministru între ianuarie 1934 – decembrie

1937, aproape 4 ani în care acest remarcabil om politic a avut o guvernare care a transformat miraculos România din punct de vedere economic, social și cultural. Cred că a fost cea mai performantă guvernare din toată istoria democratică a României. Cheia succesului la Gheorghe Tătărăscu o constituie dezvoltarea sustenabilă având ca suport capitalul autohton).

Complexul de la Tg. Jiu este format din 4 lucrări de artă (adaugăm aici și alea scaunelor), se întinde de la vest la est pe o distanță de 1275 metri. Din complex face parte și Biserica Sfinții Apostoli Petru și Pavel care își are și ea rostul ei în acest ansamblu sculptural dedicat eroilor gorjeni care au cazut la datorie în primul război mondial. Biserica Sfinții Apostoli Petru și Pavel a fost inaugurată în noiembrie 1937 în aceeași zi cu Poarta Sărutului. Să fi fost oare întâmplătoare această coincidență? Oricum, cred că Brâncuși

și-a dorit biserica pe amplasamentul sculptural sau a fost consultat din acest punct de

vedere. Sunt destul de multe interpretări ale operelor lui Brâncuși de la Tg. Jiu, multe semnificații în funcție de modul de interpretare al celui care le vizitează. Însă, toți cei care se exprimă în acest sens analizează aceste opere de artă individual fără a vedea întregul și semnificația lui. Vom analiza cele 4 lucrări pe rând de la

“masa tăcerii” până la “coloana fără de sfârșit” în raport cu PDCA-ul lui Deming și vom căuta elemente de asemnare și posibile deosebiri care sunt destul de plauzibile. Întrebarea care se pune este, PDCA reprezintă gândirea unui om, chiar și a unuia dintre cei mai importanți promotorii ai managementului calității și a filozofiei managementului sau reprezintă un element de înaltă cultură și spiritualitate veche și poate chiar străveche cu adanci semnificatii și la noi.

Baza analizei va fi întregul, adică ansamblul sculptural la care vom adăuga și Biserica Sfinții Apostoli Petru și Pavel căutând să înțelegem semnificația acestui întreg raportat la fiecare opera de artă și semnificațiile individuale ale acestora.

“Masa Tăcerii” i se poate asocia **“P-ului”** din PDCA, reprezentând o lucrare de artă realizată din calcar având 12 scaune în jur, în formă de clepsidră care parcă măsoară trecerea timpului. Masa poate fi de taină, de meditație sau de întâlnire a unor oameni apropiați sau legați prin responsabilități comune, etc. Masa, chiar dacă este numită a “tăcerii” reprezintă locul unde se discută, se stabilesc acțiuni, obiective și se planifică aceste obiective. Și de aici ajungem la “echipă”, echipa managerială unde

“față în față” se stabilesc și se planifică decizii, acțiuni, obiective, se proiectează bugetele pentru obiectivele stabilite, responsabilitățile și etapele planificate de monitorizare, evaluare și analiză. Totul se face “față în față” fără telefoane mobile (sau alte gadget-uri apărute pe piață) fără email-uri și intranet, totul se întâmplă în timp real, cu privirea și gândirea asupra partenerilor sau a colegilor de echipă.

Echipa nu a disparut și nici lucru și analizele în echipă cu toate că telefoanele mobile și mail-urile vor să schimbe această stare de lucru făcând ca abilitățile organizatorice, de planificare și control să dispară definitiv, și de aici stresul și statul peste program la serviciu. Mă gândesc cum s-au construit Casa Poporului, metroul sau centrala nucleară de la Cernavodă fără a avea telefoane mobile și mail-uri, internet și intranet. Toate acestea erau compensate cu o bună organizare, planificare, pregătire și control, procese care în ziua de azi sunt puse sub semnul întrebării datorită noilor mijloace de comunicare. Masa tăcerii este stabilă ca și scaunele pentru că clepsidra ține locul celor 3 picioare de la masa și scaunul dacic pe care doar “sfânta treime” o mai poate invoca. Dacă vorbim de echipă, atunci trebuie să realizăm că echipa țărânului român era o echipă tip “Harap Alb” poate cea mai performantă echipă pentru că acesta pleacă de la un criteriu fundamental, adică “echipa completă”. De fiecare dată, la țară, echipele care se constituiau pentru rezolvarea diverselor probleme, erau complete și de aici ușurința în realizarea obiectivelor.

față, “imaterial”.

Aleea scaunelor se poate asocia **“D-ului”** din PDCA, această aleea reprezintă drumul parcurs așa cum a fost el planificat la “masa tăcerii”. Scaunele au rolul de a oferi pauzele în etapele planificate, actualizarile dacă este cazul, drumul merge către rezultatul așteptat. Cele 30 de scaune pot face legătura cu zilele necesare execuției, procesării având ca final produsul material sau în situația de

După parcurgerea drumului se face bilanțul. Bilanțul este simbolizat de Poarta Sărutului ce poate fi asociată **“C-ului”** din PDCA. Țăranul român planifica seara la masa rotundă cu 3 picioare activitatea pe ziua următoare. După masă sau înaintea acesteia pune totul la punct, pregătea ca totul să se desfășoare în așa fel încât obiectivul planificat să fie și realizat. Pentru țăranul român, procesul de “pregătire și planificare” reprezenta “punerea în rost și buna rânduială a

lucrurilor”. Tăranul român ieșea dimineața din curte pe poartă și intra seara cu rezultatele pe aceeași poartă. Prin acesta trecere se măsura timpul dar și realizările. Poarta reprezenta pentru gospodăria țărănească atributul “trece, nu trece” la poartă tinerii își exprimau sentimentele și trăirile. Poarta rămânea tot timpul deschisă în vremea colindelor dar reprezenta și mijlocul necesar de protecție al gospodăriei. Poarta reprezintă zona sau etapa în care măsurăm, monitorizăm, evaluăm și analizăm ceea ce am făcut și ceea ce a rămas restant. Aici, la poartă se stabileau acțiuni comune, se faceau legăminte și jurăminte, se încheia o parte a vieții și se pregătea o altă parte. Poarta Sărutului este deschisă pentru că îmbunătățirea nu trebuie să aibe obstacole și să fie una continuă. Acest simbol reprezintă sau poate reprezenta forma sau modalitatea de a merge mai departe, de a năzui spre mai bine, de a îmbunătăți ceea ce a fost sau ceea ce urmează să fie.

După Poarta Sărutului urmează drumul spre desăvârșire sau îmbunătățire continuă. PDCA-ul este completat aici, pe Calea Eroilor cu Biserica Sfinților Apostoli Petru și Pavel. Semnificația o reprezintă legătura țaranului român cu divinitatea, cu dumnezeirea. Atunci când își dorea ceva anume pentru desăvârșirea lui, țaranul român nu trecea la acțiune sau nu-și începea noul drum fără să se închine și să spună “cu Dumnezeu înainte”. Drumul acesta spre îmbunătățire și îmbunătățirea continuă poate avea obstacole, piedici, riscuri și rezistență la schimbare. Și iată că am identificat o lipsă mai mare sau mai mică a PDCA-ului clasic, invocarea încrederii că ceea ce întreprindem va aduce incontestabil o plus valoare pentru care s-au investit resurse, efort și timp.

Ajungem la final la un alt simbol “brâncușian” care poate fi asociat “**A-ului**” din PDCA. Coloana fără de sfârșit sau a infinitului sau a sacrificiului suprem

și continuu a neamului românesc. În mare parte, arta lui Brâncuși își are originea în simboluri, simbolurile noastre vechi și străvechi. Cel mai vechi simbol îl reprezintă elementul din coloană format prin asamblarea celor 2 trunchiuri de piramidă, simbol descoperit încrustat pe os de cal (falangă de ecvideu) în situl de la Cunia Turcului din județul Mehedinți

făcând parte din descoperirile epocale prilejuite de începerea lucrărilor la hidrocentrala Porțile de Fier din 1964.

Datat cu carbon C 14 la noi și în alt laborator extern pentru validare, aceste oase au o vechime de peste 11.000 ani, perioada paleoliticului târziu. Semnificațiile acestui simbol pot fi, legătura omului cu divinitatea sau misterul nașterii omului, etc. La fel ca la Brâncuși, primul și ultimul element sunt incomplete, oare o pură intamplare? Brâncuși se stinge în anul 1956, descoperirile de la Cunia Turcului s-au făcut iată cu mult mai târziu însă modul de transmitere al acestui simbol a ajuns cu certitudine la Brâncuși prin țaranul român. C. Brâncuși aduce în modernitate acest simbol străvechi, simbol care s-au transmis din generație în generație, din mileniu în mileniu până în zilele noastre.

Coloana lui Brâncuși are 29,330 metri și o greutate de peste 29 tone. Este realizată din trunchiuri de piramidă așezate unele peste altele fiind fixate pe un miez central de oțel cu secțiunea pătrată și uniformă pe toată înălțimea sa. Coloana este fără de sfârșit pentru că și îmbunătățirea este continuă, ultimul element din coloană nu este complet, rămâne incomplet pentru că suntem așteptați să punem celalată jumătate la locul ei și să ne continuăm drumul spre o altă dimensiune a desăvârșiri / îmbunătățirii. Îmbunătățirea nu are final dar are tot atâtea feedback-uri câte urcușuri și coborâșuri putem întâlni. Piatra și metalul sunt intrările în procesele de înălțare la Dumnezeu pe care Brâncuși le folosește în acord cu simbolurile,

tradițiile și împlinirile neamului românesc. Piatra și metalul prind viață prin linii, forme, volume și semnificații care sunt scoase din interiorul acestora spre a le putea admira în toată splendoarea lor.

Concluzie: Păcat că arhitecții și artiștii noștrii contemporani sunt copleșiți de futurism și alte năzbâtii occidentale fără a avea în vedere aducerea în modernitate a simbolurilor noastre vechi și stravechi care sunt atât de multe că nici nu cred că se pot inventaria..!

Firică Popa,

18.02.2015